

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

Διά ν' αποδειχθῆ ὅτι ὁρθῶς ἐ-ετίμησα τὰς τὰς διαθέσεις τῶν ἀναγνωστῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ δελτίου, ἀρκεῖ ν' ἀναφέρω ὅτι ἐκ τῶν ὑπεκατὸν ἐπιστολῶν ποῦ ἔλαβα ἐν προκειμένῳ, σὺδὲ μία συνηγορεῖ υπὲρ τῆς διατηρήσεώς του. Ὅλοι συνηγοροῦν υπὲρ τῆς καταργήσεώς του. Ἡ μόνη συγκατάβασις τὴν ὀποιοῦν δέχεται ὁ μεταξὺ τῶν διατυπώσεων γνῶμην ποῦ τοῦ ζητήματος κ. Μπερδέσης εἶνε ν' ἀναληθῆ ἡ κατεργασία ἐπὶ τῶν χρόνων. Τὸ δέχεται καὶ αὐτὸ διά ν' ἀκούσῃ καὶ τὰς ἀντιρροήσεις τῶν ἀντιπροσώπων, ἀν ὑπάρξουν τοιοῦτοι. Ὅπως ὁρίζοι ἐντὸς τῆς ἐξουσιῆς ἑβδομάδος πρέπει νὰ ληφθῆ μία ἀπόφασις. Ἰδιαίτερος θεσμὸς εἶνε ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Γ. Κασιώνη, ὁ ὅποιος ἐκτείνοντος καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῶν Ἰδιαίτερον συνιστᾶ μέαν ἀνάπτυξιν. Ὅχι, αὐτὸ δὲν θά γίνῃ τὸ μόνον ποῦ ἔχω νὰ κάμω εἶνε ν' ἀναπέσομαι τὴν παρὶκλῆσιν μου πρὸς τοὺς ἰδιαίτερογραφῶντες νὰ φροντίσουν νὰ εἶνε σύντομα καὶ ἀ-αυγνώστια τὰ ἰδιαίτερα τῶν. Καὶ ὁ κ. Μ. Γαμπανᾶς, ὁ ὅποιος μὴ γράφει συναφῶς συνιστᾶ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἐβδομαδιαίων πνευματικῶν ἀσκήσεων. Δὲν μὴ φαίεται σωστὸ αὐτὸ ἀποτελεῖ πολὺ παιδικὴν καὶ πολὺ ἀναγνωσιτικὴν ἀσολίαν. Ἐπειδὴ ὅπως βοήσω ἄδικο ν' ἀποκλείονται τῆς πνευματικῆς κινήσεως τοῦ περιοδικοῦ πολλοὶ ἀναγνώσται, οἱ ὅποιοι διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον, δὲν δέχονται νὰ γράφουν ποιήματα θά προσκρίσσω, ἐκτὸς τοῦ τακτικοῦ φιλολογικοῦ ποῦ διαγωνισμοῦ, καὶ ἄλλους μικροτέρους καὶ διαφορετικούς τοιοῦτους, εἰς τοὺς ὁποίους δίδω νὰ μορφοῦν νὰ λαμβάνουν μέσος. Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Μπερδέση ἤθελα ν' ἐξηγήσω ὅτι ἐκεῖνοι ποῦ στέλλουν ἔργα ποτεῖται νὰ ἔχουν ἴπ' ὄψει τὸν κάποιον μέτρον ὅπως νὰ μὴ με φέρουν εἰς δύσκολον θέσιν. Διότι σκεφθῆτε εἰς πόσας χιλιάδας ἀπέχονται ἐκεῖνοι ποῦ στέλλουν ἔργα, ἐκεῖνοι ποῦ ἔχουν τὴν λογικὴν ἀξίωσιν νὰ ἐγκριθῆ καὶ δικὸν τὸν καὶ ἐκεῖνοι ποῦ περιμένουν εἰς ἕλπιαν διὰ νὰ ἴδουν δημοσιευόμενον κίτι δικὸν τῶν ἐγκριθῆν. Ἄν 5-10, ποῦ γράφουν καλά, μὴ στέλλουν διαρκῶς ἔργα τῶν, θά καταστήσουν μόνον αὐτῶν τὰ δημοσιεύονται καὶ οἱ ἄλλοι ἀναγνώσται ν' ἀποκρίσθωσιν, ἐπ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἐπαρκὴς χροσ. Γι' αὐτὸ ἐπαναλαμβάνω ὅτι χρειάζεται κάποιον μέτρον λογικότητος καὶ ὀλιγαρκείας. Αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα ἐνεκρίθησαν τὰ ποιήματα τῶν κ. κ. Ἰ. Τζαμάκου καὶ Σ. Μάρκος (τὸ ἔνα).

ΒΕΥΗΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

Κλάζα. Μοῦ λέγει δὲ εἶμαι ἡ πιδ χαριτωμένη κ' εὐμορφῆς κόρη τοῦ κόσμου. Νὰ τοῦ ἐπιπέσω νάθη νὰ μὴς κἀμὲ ἐπίσκεψιν. Σάρα. Ὅχι, ἀγαπητὴ μου! Ἄς τὸν νὰ νομίζῃ ἔτσι. - Πῶς πηγαίνει τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, φιλαράκο μου; - Ὁ! Πολὺ ὄρατα, εὐχαριστῶ. Ἐχω ἤδη ἔγαν πελάτη. - Εἶς πλοῦσιος; - Ἦταν. - Ἐάν δὲν ἔχῃ σκοπὸ νὰ με πάρῃ, νὰ μοῦ δώρῃς πίσω ὅλα τὰ φιλιὰ ποῦ μοῦ πῆρῃς. - Ποῦ νὰ ταῖρω; Τάδωσα ὅλα στὴ φίλη σου Φανή.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΕΚΑΤΕΤΡΑΛΩΓΩΝ ΤΟΥ ΟΥΓ' ἌΣΩΝ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΥΠΟ ΟΡΟΥΣ

Κρεββατοκόμμαρα σὲ μὴ κερμὴ γκαροονίερα. Κρεββ τὶ πολὺ γρημὸ καὶ μὴ μὲγάλῃ ἀκαταστασία αὐτοῦ. Μία γοῖα κερίας, ἀπὸ ἐκεῖνες ποῦ σκουρίζουν μὴ δόλοκρησιν περιουσία -- ἡ γοῖτα ἡ ἡ κερία, ὅπως θέλτε -- πειραγμένη σὲ μὴ μὲγάλῃ πεί τὸν κ' λυθρόνα. Ἐνα ἀνδρικό σακίκι τυλίγει με περιπθεαν τὴ ὀρη μὴς καρδέας, καὶ τὰ λοιπὰ. Ἐκεῖνος, 30 χρονῶν, πολὺ οἶκ, με πανταλόνι οἰγὲ ἀνοικτὸ π. ποῦτοια καὶ ἄσσορα με γκρέζο κατὸρι ἔπανο, πονκάμιο μπλέ μονόχρωμο, προσπαθεῖ μὴρὸς σ' ἕναν μὲγάλον καθρέκτη νὰ δεσπῆ τὴ γραβὴ τα του. Δὲν τὸν κερθῶνει γιὰτι ποσρανὸς ἔχει τὰ νεῦρα του. Ἐνὲ εἶνε γνωστὸν ὅτι ἕνας κίρως... ὅπως πρέπει... ἔχει ἀνάγκη ἀπ δλην τὴν ἡρεμῖαν τῶν νὰ δεσπῆ ἀξιοποτῶς τὴ γραβὰ του.

Ἐκεῖνη, 25 ἐτῶν, πολὺ συμπαθητικὴ, μελαχρονη με μὲγῆλα κατᾶνα μάτια, λοχουζέται δι εἶνε ντιμὲν ἰαίτι ἐφόρσε ἕνα φόρμα ποῦ μόλιε κατορθῶνε με κοπο νὰ τὴν οκεπᾶση ἀπο τὴν μίση τῆς σπονδοκίτης σήλης ἕως τὰ γόνατα. Εἶνε ἀπο φρουρὲ χροῖατ εὐ χαλί, τελευταία κρεασιόν, ὄραχμὰς μόνον χιλιάς διακοσίας.

Ἐκεῖνος. — Καταραμένη γραβὰτα! (Τὴν σκίζει καὶ φέρνει νὰ βρῆ ἄλλη). Ἐκεῖνη. — (Πολὺ ἡσυχῇ). Εἶνε περιττὸ, ἔξερεις, νὰ κἀνῃ σκηνῆς τὸν τὸν τὸν βαζεις μετὰ τὸ ρουχὰ σου. Δὲν με συγκινεῖς, οὔτε με φοβίζεις.

Ἐκεῖνος. — Θὰ σοῦ δείξω ἐγὼ. Ἐκεῖνη. — Νὰ τὰ μας, ἔχομε τὴν τὴν ἀπειλὰς!... μὰ γιὰτι δὲν θέλεις νὰ χροιστοῦμε σὰν φίλοι καλοὶ καὶ λογικοί.

Ἐκεῖνος. — Γιὰτι τὴν τὴν δὲν ἔχω πιά ἀμφιβολία... εἶμαι βέβαιος... μὴ προδίδεις. Ἐκεῖνη. — Δὲν εἰς προδίδω. Σ' ἀφῆνον καὶ δὲν εἶνε τὸ ἴδιο πράγμα. Μάλιστα νὰ σοῦ προσθέσω κ' αὐτὸ: Σ' ἀφῆνον ἀκρίβος γιὰ νὰ μὴ σὲ προδῶσω.

Ἐκεῖνος. — Ἄγαπᾶς τὸν Νίκο. Ἐκεῖνη. — Μάλιστα. Ἐκεῖνος. — Κι' ἔχεις τὸ θάρρος νὰ τ' ὀλογῆς; Ἐκεῖνη. — Πῆ! σπουδαῖο θάρρος, ἀφοῦ τὸ ἔξερεις.

Ἐκεῖνος. — Καὶ μ' ἀήθεις, γιὰ νὰ πῆς μαζὴ του. Ἐκεῖνη. — Φυσικά. Ἐκεῖνος. — Θὰ τὸ δοῦμε αὐτὸ! Ἐγὼ ἐν τῷ μεταξὺ τῶν τὸν καλέσω σὲ μονομαχία καὶ θά τὸν σκοτώσω.

Ἐκεῖνη. — Ἄστερα πράγματα λές. Σήμερα δὲν κάνουμε πιά μονομαχίες, ἔγινε νόμος ποῦ τῆς ἀπαγορεύει. Ὅπως δὲ θά μπορεῖ πιά νὰ γίνῃ πόλεμος, ποῦ εἶνε μὴ μόνον μαχία λαῶν, ἔτσι δὲν μποροῦν πιά νὰ γίνονται μονομαχίες μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν. Εἶνε φ νερὸ. Ἐκεῖνος. — Ὁραία θεωρία! Ἐτσι, κατὰ τὴ γνῶμην σου ἐγὼ πρέπει νὰ σὲ βλέπω νὰ περνᾷς ὑπὸ τὴν κατοχὴν ἄλλου καὶ νὰ τηρῶ ἀπογοῦν στάσιον, χωρὶς καμμιὰ διαμαρτυρία! Ἐκεῖνη. — Μὲ συγχωρεῖς, κύριε, μπορεῖς νὰ προστρέξῃς στὴ δὶαιτησία. Ὅπως ὑπάρχει Κοινωνία ἀ εὐδὸν ἔτσι θά ὑπάρξῃ καὶ Κοινωνία τῶν ἐγκαταλελειμμένων ἐραστῶν. Μπορεῖς νὰ ἐπικαλεσθῆς τὸ ἀνώτατον διεθνὲς δὶαιτητικὸν τῆς δικαστηρίου καὶ νὰ ἴδωμε ἂν θὰ μοῦ δώσουν ἄδικο.

Ἐκεῖνος. — Ἦδένα νάερα ποῖδς σοῦ ἐμπνεῖνε αὐτὲς τῆς ἰδέας. Ἐκεῖνη. — Τὸ διὰγγεῖμα τοῦ Οὐίλσον, κύριε. «Οἱ λαοὶ εἶνε ἐλευθῆροι νὰ διαθετῶν τὰ κατ' ἑαυτοῦ καὶ νὰ ἐκλέγουν τὴν ἐθνικὸν ἄρχοντα, ποῦ προτιμοῦν.» Ἐκεῖνος. — Μὰ σὺ δὲν εἶσαι λαός. Ἐκεῖνη. — Καὶ μήπως εἶσαι σὺ, ποῦ τὸ λές; Ἐνα χρόνον τὴν δὲν παύεις νὰ μοῦ λές πῶς ἡ καταγωγὴ μου εἶνε λαϊκὴ καὶ νὰ με βοῖζῃς κατὰμουτρα πῶς ἡ μάννα μου — Θιὸς σφοδρότην! — ἦτανε πλῆστρα. Φθάνει πιά!

Ἐκεῖνος. — Ὅλο κατὰ κτητικὰς βλῆσεις ἔχεις καὶ θέλεις νὰ μ' ἐμεις ἀλιονῶς ὑπὸ δούλον ὄνομα. Δὲν ὑποσέρω πιά τὸν ἱμπεριαλισμὸ σου, πρέπει νὰ καταργηθῆ. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἱστορικὸς, ἐθνολογικὸς ἢ γεωγραφικὸς ὄρας, δὲν ἔχει παραμύθη ὑπὸ τὸν ὄνομα σου... Κατὰ τὴν Τυρανία! Ἐκεῖνος. — (Μὲ σαρκασμὸν). Ὅστε προτιμᾶς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Νίκου; Ἐκεῖνη. — Βεβαίως. Εἶνε περισσότερον δημοκρατικὴ.

Ἐκεῖνος. — (Μὲ ἠρωτικήν). Γιὰ στάσιον, βρῆ ἀδελφέ... δὲν μποροῦμε νὰ συνάψουμε καμμιὰ σύμβαση, καμμιὰ συνθήκη. Ἐκεῖνη. — Καλὲ ἄντες! Αἱ μυστικαὶ συνηθῆ καὶ καταργηθῆσαν πιά. Ἐκεῖνος. — Μὰ θὰ σοῦ δώσω ἀ νταλάγματα, τουαλέτες κ' ἄλλα. Ἐκεῖνη. — Ἄστω αὐτὰ. Δὲν με τοιμά-

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

(ἤγνον ὀμιλίας ἐπιεικῶροι)



Τοῦμαλιν με γράπτουνε περικλῆτικῶς τὸν ὕψηλον πῆλον βγαλεῖν καὶ ψιθακίον βαλεῖν, ἐμπαριστόνιον κοινῶς, τὸ ὅπολον ἔνεκα τῶν ἐλθόντων ἡμερῶν κλοκακίριον. Καὶ γὰρ θέρον ἐγκυρᾶμενον θέρμανοιν ἤγνον ζεσθῆν ποιεῖ πολοῦσιν, ὄσπερ τὴν ἐγκαρῆλῆν καταρθεῖται ποιεῖδρωσθῆν. Ἐμὲ γοῦν οὐκ με κολλεῖ πσοῦς τὸ τοιοῦτον ἐφιδρωτικὸν τῆς ζεσθῆς κοθῶτι κεκτημένο, διὰβρῆλλαν γροῦν οὔτη δύναται ἀνδραπέλθεῖν μίαν χαρῆν οὐκ μόνον κατέναντι ραγδαίου τῶς βοροῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἀποφεύξωσ τοῦ ἡλιακοῦ ἀκτινοῦσιν, ἔστι δὲν ὀνομαζομένη ντεμισαζιόνιος, ἤγνον πολυτεῖσιν καὶ ὀλοχόνιος, ἤγνον πατοσγονιασῶν καὶ κειπηλιακῶν, ἐν ἄλλοις λόγῶσι κληρονομιακῶν, τὸ ὅπολον προσδίδει μοι ἀπαλλῆλιν ἔκ τῶν ψιθακίον.

Ὁ Ἄγκυθαγγελοσ

ρεῖς ἐμένα με τὰς παλαιὰς μεθόδους τῆς διπλωματίας σου. Ἐγὼ θέλω τὴν ἐλευθερία μου, νὰ κάνω ὅτι θέλω... καὶ θάλασσα ἀκόμα νὰ τὰ κάνω. Ἡ ἐλευθερία τῶν θαλασσοδῶν κίλε μου!

Ἐκεῖνος. — Ὁραία ἐλευθερία, ἀφοῦ θὰ σὲ προσαρτήσῃ ὁ Νίκος.

Ἐκεῖνη. — Μὰ τί σὲ πειράζει ἐσένα ἂν θέλω νὰ ἀνοίξω νέας διεξόδους εἰς τὸ ἐμπόριόν μου;

Ἐκεῖνος. — Νέα διεξόδοα, θέλεις νὰ πῆς...

Ἐκεῖνη. — Ἄκοῦς ἐκεῖ! ἄντι νὰ με βοηθήσῃ ν' ἀναπτύξῃ τοὺς πόρους μου!

Ἐκεῖνος. — Μὲ συγχωρεῖς... τέτοιο ἐπάγγελμα δὲν τὸ ἔκανα ποτὲ.

Ἐκεῖνη. — Τὰ βλέπεις; Γι' αὐτὸ κ' ἐγὼ θ' ἀποσπασθῶ ἀπὸ σένα... (Βάζει τὸ καπέλο τῆς καὶ τὸν δίνει τὸ χροῖ). Ἐτα! Πρέπει νάσαι λογικός... ἀ χωριστοῦμε εἰρηνικά...

Ἐκεῖνος. — (Μὲ στεναγμὸν). Ἄχ χωριστοῦμε εἰρηνικά!

Ἐκεῖνη. — (Μὲ ἑλαφρὸν ἄγρον). Εἰρηνικά... Ἄκουσε... ἀφῆσέ με νὰ πάω αὐτὴ τὴ μινιαντοῦρα, ποῦ μ' ἀρέσει τόσο...

Ἐκεῖνος. — Ὅχι, ἀγαπητὴ μου. Ἄς χωριστοῦμε με εἰρήνην, ἀλλὰ εἰρήνην... πῶς νὰ τὸ πῶ!.. εἰρήνην ἄνευ προσαρτήσεωσ.

Ἐκεῖνη. — Δίχρο ἔχεις. (Τοιγυρᾶει μίαν στήν κάμαρα χωρὶς ν' ἀποσπᾶσῃ νὰ φύγῃ). Ἡ κμαριεῖο, θὰ ἐτοιμάσῃ τὸ μπαούλο μου. ἀργότερα στέλλω ἕνα λουστρόν νὰ τὸ πάρῃ.

Ἐκεῖνος. — Πάει καλά. Κνεῖς δὲν μπορεῖ νὰ σοῦ ἀμφισβητήσῃ τὰ ἀπαράγαττα δικαία σου ἐπὶ τῆς πατρογονικῆς σου κληρονομίας.

Ἐκεῖνη. — (Γίνεται πιδ τρυφερά). Ἄκου, Κοκό μου... ἔπειτα ἀπὸ ἴδωσον καρό, ποῦ με ἔλεγε ὑπὸ τὴν κατοχὴν σου καὶ διεχειρίζεσ τὸν φρικτὸν μου πλοῦτον, δὲ θὰ μοῦ δώσῃς κανένα τσεκάκι;...

Ἐκεῖνος. — Ἄ... οὔτε νὰν τὸ σκέπτεσαι. Θὰ χωριστοῦμε με εἰρήνην... ἀλλὰ... ἄνευ ἀποζημιώσεωσ.

Ἐκεῖνη. — (Θυμῶνε). Ἄθλιε, τοιγυρᾶει, σπαγοραμένε... σὰν τὴν Γερμανία κ' εἶσαι... ἐγὼ μπορεῖς, δὲ θέλεις νὰ μὴ δώσῃς καμμιὰ ἀποζημίωσι! (Ἀρπάζει τὸ σαρκασμὸν τῆς καὶ τὸ ἐκσπενδῶνε σὲ κερῆνι του, ἀποπερᾶται νὰ τοῦ πετάξῃ κ' ἕνα μπακαλῆνι με ντροπιά, με ἔκκετος τὴν πᾶντι ἀπὸ τὰ μὲρᾶτα καὶ τὴν σποῶνε πρὸς τὴν πύρρα). Ἄ, ἄ, καὶ βία ἀκόμη; Γερμανέ! Τούρκε! Βούλγαρε! Μιλιταριστῆ.

Ἐκεῖνος. — (Κατορθῶνε νὰ τὴν βγάλῃ ἔξω). Παξίμοδοκλέφτρα! Μπὸλσεβίσι!.. Ὁ Πά!

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Ὅσοι τῶν κ. κ. Συνηρομητῶν ἐπιθυμοῦσιν νὰ ἐξακολοθῆσῃ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐξαμηνίας παρακαλοῦνται νὰ μὴς ἐμβάσουν ἐγκαλῶσ τὸ ἀντικείμενον τῆς Ζαῦ ἐξαμηνίας. Ἐμὲ τοῦ Δογιστηρίου τῆς Σφαιρῆς

ΤΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΓΑΜΟΣ ΛΕΥΚΟΣ

Τοῦ Ἰουλίου Λεμαίρε.

Ὅταν ὁ Ζακ γὰ Τιέρ, ἐγκατεστάθῃ, τὸν περσομένο χερμῶνα, μετὰ τῆς Νικαίας καὶ τοῦ Μαντόν, σὲ μὴ ἔπανο λίγο παρᾶμερη, δὲν εἶχε ἄλλο σχεδὸν παρὰ νὰ μείνῃ ἐκεῖ ἕνα δυο μῆνε, ἀπολαμβάνοντας τὸν ἥλιο καὶ κυτταζοντας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν θάλασσα. Γιὰτι αἰσθάνονταν, στὴν ἡλικία τῶν 45 ἐτῶν ποῦ εἶχε τῶμα, τὸ σῶμα του καὶ τὸ πνεῦμα του κερὰ πολὺ κουρασμένα ἢ κούραζα τὸν προῆρκετο, ὅτι ἀκρίβως ἀπὸ τὸ εἶχε ἀγαπήσει, μὰ ἀπὸ τὸ εἶ ἀπολαύσει τὴν ἀγάπην σου πολὺ συχνά, καὶ πᾶντα με μὲγάλῃ δαπάνῃ τῆ, διανοητικῆς καὶ ἰκανοτητος. Ἐκεῖ οὐκ ζήτοσε πρὸ παντὸς στὴν γυναῖκα ὁ Ζακ ἦταν ἡ αἰσθηματολογία, ἦσαν οἱ τρόποι ἐκεῖνοι τῆς ἀγάπης ποῦ φαίνονται νέοι. Μὰ ἐστὶν δὲ τα τέτοια αἰσθηματὰ δὲν συναντῶνται παρὰ σὲ ἐξαιρετικῆς περιστάσεως, ἢ ἀναζητήσεως τῶν συχνὰ τὸν ἔρασε δὲ δυσκολίεσ ἀπὸ τῆς ὀπίεσι με μὲγάλῃ κοπο καὶ ποῦ ἀπεσῆρετο. Γιὰτι κατῶρθενε πάντοτε, φυσικὰ ὀλοχῶσ νὰ τὸ θελῃ, νὰ κἀνῃ τοὺς ἄλλους νὰ ὑποφέρουν λίγο περισσότερο ἀπ' ὅσο ἐπέσῃμει, καὶ νὰ ὑποφέρῃ κ' ὁ ἴδιος λίγο περισσότερο ἀπ' ὅσο πίστευε. Καὶ νὰ, γιὰτι σοβαρὰ ἀπεφάσισε νὰ ἀναπαύσῃ τὴν καρδιά του κάμψονον καιρο.

Ἄλλως τε αὐτὴ ἦταν κ' ἡ συμβουλή τοῦ γιαιροῦ του.

Περιεπλανᾶτο σχεδὸν ὅλες τῆς μέρες, σ' ἕνα λιμνοῦ ποῦ προχωροῦσε στὴν ὄπισσα. Κάθῃ φορὰ ποῦ ὁ ἥλιος ἦταν ὑπερῶς, συναντοῦσε ἐκεῖ μίαν γυναῖκα καὶ μίαν κορῆ. Ἡ γυναῖκα ἦταν οσηρμια, καὶ ἡ κορῆ ομῖα καὶ πρῶμα, σσημικῆ. Ὁ Ζακ εἰπρε τὴν σσημῖα καὶ τῆ, χαίρετα καὶ νὰ ἀνταμωσῃ μᾶς τοὺς λίγες λεπῶς. Κι' ὅταν τῆς ἀφῆρε, ἔλεγε μέσα του με ὀλοχο:

— Δυστυχισμένη μικροῦλα!

Ἐμπεθε πῶς ὁ πατερας τῆς εἶχε πεθᾶν ἀπὸ τὴν ἀκαοία ἀρρωστία, ὅσπερ τὸ ἴδιο κ' ἕνας γυῖος μεγῶλος, οἱ τὴν κορῆ τὴν ἔλεγον Λουκία, οἱ τὰ μέσα τοῦ, ἦσαν ἀκρετα περιωρῖμενα, ὅτι κάσουνται σ' ἕνα μικρὸ ομῖαμιο ἐπιπλωμένο, οἱ ἦσαν πᾶσματα ἀγαπᾶ, οἱ δὲ οὐκ ὀλοχῶσ τῆς εὐπειθίε, καὶ οἱ πάντα κυλο λέγανε γι' αὐτῆς. Ἀρῶνε νὰ ἐνοιαφερετῆ λίγο περισσότερο γιὰ τῆς οὐδὲ γυναικίε. Τὸ προσοῦσῃ τῆς μητέρας, οἱ τὴν κορῆ οση τῆς κῆτεσι, εσεφρασε βαθυτατον ποῦ, τὸν ποῦ ποῦ οση εἰπῆσε πια καὶ ποῦ καταντᾶ ἀπαθῆς. Σσο προσοῦσῃ σκεῖνον ἔβλεπεσ ζωγραφισμένησ τῆς ἀγρυπνίεσ σσο προσοκρεσῖα τοῦ ἀνοροσ τῆς καὶ τοῦ γυῖου τῆς, τῆς οὐδὲ ἀνωγίεσ, τοῦσ οὐθὲ θανάτουσ, τοῦσ οὐο ἐνταφιασμοῦσ, καὶ τῆ βεβαίωτητα νὰ τὰ ἐξαγῶνι αὐτὰ καὶ τρίτη φορὰ, σ' ὀλοχον καιρο, καὶ νὰ μείνῃ τελοσ, μονη στον κοσμο, με τὴν ψυχὴ τῆς ολη προσοκρεσῖα σσο παρελθόν... Δι' ὁ Ζακ ὀλοχῶσ, πῶσ μποροῦσε ἡ ουστολομένη γυναικί κ' εὐλοσε, κοῦτα στὴν ἀρρωστίε τῆς, τὰ ὀλοχὰ ἐκεῖνα χερμῶνε, τὴν ψευτικὴ σκεῖνη εδῶμα, καὶ, με τοῦ νεμῖο ἀπο τὴν ἀναμνησῖ τῶν οῦο πεθαμένων, νὰ περιποῖται καὶ νὰ στολιξῇ τὴν μέλοισαν κεκρᾶ.

Μὲ τὴν ἀσφαρῶσ ἐκεῖνη τῆς οηγενοῖσ, σσο προσοῦσῃ, με τὴν ματῖα πολὺ μεγῶλα κ' ἀνοῖξα, με τὴν μὴτη πολὺ λεπτή, με τὴν φωνὴν διανητῆ, με μαλλία πολὺ πικνὰ, νοσημῖα καὶ λιγνῆ τοσο ποῦ σ' ἔκανε νὰ αἰσθάνεσαι λυπητῆ, με τῆς γαλακίεσ φλερε; τῆς κῆτεσ ἀπο τὴν κέρτην ἐπυρομῖα τῆς, ποῦ τῆς χαρῆ τῆς κορμωστικῆσ τῆς, ποῦ τὴν ἐφραμῶσουν καιρο ἀπο τῆς πτυξε τῆς ρομπαξ τῆς καὶ κῆτεσ ἀπὸ τὸ βαρὺ τῆς σῶμῆ, τῆς μικρῆ ἀρρωστίε, ἦταν πολὺ ἀδύνατη γιὰ νὰ ομῖαση, κ' ἀφιντοσε τὸ βίβλιο τῆς γᾶμου στὴν ἀμμο, ἔμεινε ἀκίνητη ὄψεσ ὀλοκλήρεσ, με τὸ βλέμμα βυθῖομιο στον ὀριζῶνε.

Κι' ὁ Ζακ ἔλεγε μέσα του.

— Γιὰ νὰ οκεπῆται, ἡ μικροῦλα αὐτὴ ποῦ θὰ πεθᾶν, καὶ ποῦ ἴσως ἴσως νὰ τὸ ξερῇ; Μία μέρα, ἡ Λουκία, με τὰ κερῖνα μικροῦλά τῆς δακτυλα καὶ με μετᾶξὲ λευκὸ καὶ γαλάζιο, ἐπλεκε κῆσι. Ὁ Ζακ τῆς εἶπε:

— Εἶνε ὀλοχο, δεσποινίε, αὐτὸ ποῦ πλέκετε. Ὅλοχῶσ κάνεις ἕνα κυκελῖα κουκκῶσ.

— Εἶνε γιὰ μίαν φιλιᾶ μου ποῦ παρῆρετῆκε πέρσο, καὶ περῖμεινε ἕνα μεπεπῆ... Εἶνε εὐτυχῆ... ἀπατηνῆ ἡ Λουκία.

Τὴν ἄλλη μέρα σστον ἴδιο πᾶγκο, καθισμένη κοντὰ στὴ μητέρα τῆς, ἡ Λουκία οἰάρεσ. Ἡ σῶλεσ ποῦ εἶχε ἀνοικτῆ ἐμπροσ τῆς πρεσῖα γὰ τὴν ἐνδίαρε, γιὰτι ὁ Ζακ εἶσε ἀπὸ τὴν

ΤΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΓΑΜΟΣ ΛΕΥΚΟΣ

Τοῦ Ἰουλίου Λεμαίρε.

Ὅταν ὁ Ζακ γὰ Τιέρ, ἐγκατεστάθῃ, τὸν περσομένο χερμῶνα, μετὰ τῆς Νικαίας καὶ τοῦ Μαντόν, σὲ μὴ ἔπανο λίγο παρᾶμερη, δὲν εἶχε ἄλλο σχεδὸν παρὰ νὰ μείνῃ ἐκεῖ ἕνα δυο μῆνε, ἀπολαμβάνοντας τὸν ἥλιο καὶ κυτταζοντας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν θάλασσα. Γιὰτι αἰσθάνονταν, στὴν ἡλικία τῶν 45 ἐτῶν ποῦ εἶχε τῶμα, τὸ σῶμα του καὶ τὸ πνεῦμα του κερὰ πολὺ κουρασμένα ἢ κούραζα τὸν προῆρκετο, ὅτι ἀκρίβως ἀπὸ τὸ εἶχε ἀγαπήσει, μὰ ἀπὸ τὸ εἶ ἀπολαύσει τὴν ἀγάπην σου πολὺ συχνά, καὶ πᾶντα με μὲγάλῃ δαπάνῃ τῆ, διανοητικῆς καὶ ἰκανοτητος. Ἐκεῖ οὐκ ζήτοσε πρὸ παντὸς στὴν γυναῖκα ὁ Ζακ ἦταν ἡ αἰσθηματολογία, ἦσαν οἱ τρόποι ἐκεῖνοι τῆς ἀγάπης ποῦ φαίνονται νέοι. Μὰ ἐστὶν δὲ τα τέτοια αἰσθηματὰ δὲν συναντῶνται παρὰ σὲ ἐξαιρετικῆς περιστάσεως, ἢ ἀναζητήσεως τῶν συχνὰ τὸν ἔρασε δὲ δυσκολίεσ ἀπὸ τῆς ὀπίεσι με μὲγάλῃ κοπο καὶ ποῦ ἀπεσῆρετο. Γιὰτι κατῶρθενε πάντοτε, φυσικὰ ὀλοχῶσ νὰ τὸ θελῃ, νὰ κἀνῃ τοὺς ἄλλους νὰ ὑποφέρουν λίγο περισσότερο ἀπ' ὅσο ἐπέσῃμει, καὶ νὰ ὑποφέρῃ κ' ὁ ἴδιος λίγο περισσότερο ἀπ' ὅσο πίστευε. Καὶ νὰ, γιὰτι σοβαρὰ ἀπεφάσ



Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΛΛΟΝΗ

Ενας θννος.— Τό δημοψήφισμα

Σχετικώς πρός τήν καλλονήν τών «Ελληνίδων» Ὀλλανδοῦ δημοσιογράφου κ. Έρρίκου...

«Αἱ Ἕλληνίδες διακρίνονται κατά κανόνα δια το εὐσταθές παρουσιάζμα των, τὴν εὐγενή των ἐμφάνισιν...

διὰ πολλῶν χαρακτηριστικῶν περσοποιήσεων, ὡς μαρτυρεῖ ἡ παρατιθεμένη φωτογραφία...

Ὁ ἐθνουσιώδης αὐτοῦ θννος ἐρχεται ἐπικαιρῶς καὶ ἐπικυρώσει ἐκείνου πρὸς ἔβδω...

Καὶ αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα ἐλήφθησαν ἀρκετὰ ψηφοδέλτια ἐξ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Φιλαδέφου...

Καίτοις μ' ἔρωτι ἀν διὰ νὰ ψηφισθῆ μία ὡς ὀρασιώτερη ἀρετὴ ἀν ἐξ ἡ μόνον χαρακτηρι...

Παρακαλοῦνται ὅσοι στέλλουν ψηφοδέλτια νὰ τὴν γράρουν ἐπὶ ἐντελῶς ἰδιαιτέρου φύλλου...

Καὶ ποῦ νὰ δῆτε τὸν ἴδιον! Εἶνε ἀκόμη ὀρασιώτερος ἀπὸ τ' ὄνομά του...

Εἶπατε καὶ πολλὰ ἄλλα περὶ τοῦ κ. Ἀγκαθαγγέλου καὶ ἡ δεσποινὶς γνῆ Σπανικῆ...

Καί ποῦ νὰ δῆτε τὸν ἴδιον! Εἶνε ἀκόμη ὀρασιώτερος ἀπὸ τ' ὄνομά του...

Εἶπατε καὶ πολλὰ ἄλλα περὶ τοῦ κ. Ἀγκαθαγγέλου καὶ ἡ δεσποινὶς γνῆ Σπανικῆ...

Καί ποῦ νὰ δῆτε τὸν ἴδιον! Εἶνε ἀκόμη ὀρασιώτερος ἀπὸ τ' ὄνομά του...

Εἶπατε καὶ πολλὰ ἄλλα περὶ τοῦ κ. Ἀγκαθαγγέλου καὶ ἡ δεσποινὶς γνῆ Σπανικῆ...

Καί ποῦ νὰ δῆτε τὸν ἴδιον! Εἶνε ἀκόμη ὀρασιώτερος ἀπὸ τ' ὄνομά του...

Εἶπατε καὶ πολλὰ ἄλλα περὶ τοῦ κ. Ἀγκαθαγγέλου καὶ ἡ δεσποινὶς γνῆ Σπανικῆ...

Καί ποῦ νὰ δῆτε τὸν ἴδιον! Εἶνε ἀκόμη ὀρασιώτερος ἀπὸ τ' ὄνομά του...

ΕΡΩΣ ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΟΣ



Εἶμαι εὐτυχὴς δυνάμενος νὰ σᾶς παρουσιάσω σήμερον τὴν μαμαζὲλ Μαρί Έγκλαντίν ντὲ Σπανικῆ...

Ὁ ἐθνουσιώδης αὐτοῦ θννος ἐρχεται ἐπικαιρῶς καὶ ἐπικυρώσει ἐκείνου πρὸς ἔβδω...

Καί ποῦ νὰ δῆτε τὸν ἴδιον! Εἶνε ἀκόμη ὀρασιώτερος ἀπὸ τ' ὄνομά του...

Εἶπατε καὶ πολλὰ ἄλλα περὶ τοῦ κ. Ἀγκαθαγγέλου καὶ ἡ δεσποινὶς γνῆ Σπανικῆ...

Καί ποῦ νὰ δῆτε τὸν ἴδιον! Εἶνε ἀκόμη ὀρασιώτερος ἀπὸ τ' ὄνομά του...

Εἶπατε καὶ πολλὰ ἄλλα περὶ τοῦ κ. Ἀγκαθαγγέλου καὶ ἡ δεσποινὶς γνῆ Σπανικῆ...

Καί ποῦ νὰ δῆτε τὸν ἴδιον! Εἶνε ἀκόμη ὀρασιώτερος ἀπὸ τ' ὄνομά του...

Εἶπατε καὶ πολλὰ ἄλλα περὶ τοῦ κ. Ἀγκαθαγγέλου καὶ ἡ δεσποινὶς γνῆ Σπανικῆ...

Καί ποῦ νὰ δῆτε τὸν ἴδιον! Εἶνε ἀκόμη ὀρασιώτερος ἀπὸ τ' ὄνομά του...

Εἶπατε καὶ πολλὰ ἄλλα περὶ τοῦ κ. Ἀγκαθαγγέλου καὶ ἡ δεσποινὶς γνῆ Σπανικῆ...

Καί ποῦ νὰ δῆτε τὸν ἴδιον! Εἶνε ἀκόμη ὀρασιώτερος ἀπὸ τ' ὄνομά του...

Εἶπατε καὶ πολλὰ ἄλλα περὶ τοῦ κ. Ἀγκαθαγγέλου καὶ ἡ δεσποινὶς γνῆ Σπανικῆ...

Καί ποῦ νὰ δῆτε τὸν ἴδιον! Εἶνε ἀκόμη ὀρασιώτερος ἀπὸ τ' ὄνομά του...

Εἶπατε καὶ πολλὰ ἄλλα περὶ τοῦ κ. Ἀγκαθαγγέλου καὶ ἡ δεσποινὶς γνῆ Σπανικῆ...

ΠΑΡΗΛΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ἄσ' τὴ Βάρκα

Ἄσ' τὴ βάρκα σὸ κῆμα ὅπου θέλει νὰ τρέχει, ἄσ' ὁρᾷ τ' ἀγέρι τὴν ἡμέραν...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Τὴ γράφεις, τί θέλεις μὴ κ' εὐδὸς τὸ γράφεις; Κ' εἶπες πᾶσαι ποίησόν σου τὸ τί κληρῶς;

Ἄσ' τότε τὸ κῆμα ὅπου θέλει νὰ σκάσει, ἄσ' τίς ζολες νὰ σερῶν τὴν καρδιά, κ' ἄν τρυφῶσ' βογγᾷ κ' ἄν ψηλά συγνεφιάσει...

Σὺν ἐπισημῶν ἀναγνώσεων ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΔΑΝΤΙΝΩΣΤΩΝ

ΣΑΝ ΜΕΛΙΣΣΑ Σάν μελίσσα ἡ ματιά σου 'πέτασε καὶ τῆς καρδιάς μου ρούφησε τὸ μέλι...

ΣΤΗ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ Στὴν Π. Σ. Α. Ματιά μου ροδοστόλιστη καὶ κρινογεννημένη...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Ὠ! Σουαῖκα..

Λέγει ὁ Ἀνατόλ Φράνς: Σὲ μισῶ γιὰ τὴν γλυκύτητά σου καὶ τὸ κάλλος σου...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

ΛΟΓΙΑ ΣΕ ΜΙΑ ΝΕΟΠΛΟΥΤΗ

— Ἐσπερε νὰ μὲ καταλάβετε. — Ἐσπερε νὰ πῆς τ' ὄνομά σου στὴν ἡμέρα...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ἄσ' ἀλλάξ' ἄν λιβάδια μὲ βράχους καὶ δάση, γύρω ὡς φεγγῶν πρὸς πύργου, πρὸς καλῶς καπνός...

Ο ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Διὰ τὸν β' φιλολογικὸν διαγωνισμὸν ἐλήφθησαν τὰ ποιήματα τῶν κ. κ. Γ. Δουκῆ, Σ. Μαρανῆ, Ν. Καρελλά, Μ. Ἀγκόχου, Α. Λοῦζου, Α. Πολίτου (δύο), Κ. Παπαλάτου, Γ. Γκούτση, Γ. Σταθοπούλου, Faist καὶ Διαβόλου Κάλττας.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Ἐξεδόθη ὑπὸ Α. Πετροπούλῃ κ. Ἡ Δαφνοστεφανομένη Ἑλλάς.

Τὸ στρατόπεδον τῶν Λιουσίων βομβεῖ αὐτὰς τὰς ἡμέρας.

Γεμάτο ζοῆν, κίνησιν, σφείρος με τοὺς νέους κληρωτοὺς τοῦ 1920, ποὺ σκορπίονταν παντοῦ τὴν νεανικὴν ἡρᾶν καὶ εὐθυμίαν των.

Κατ' ἀτυχή ὁμως σύμπτωσιν τὸ γεγονὸς δὲν διέφυγε τὸ ἀσθητὸν βλέμμα τοῦ λογιῶ, ὁ ὁποῖος, πλησιάζων, τὸν ὀρώσκει...

Πῶς οὐ λένε ἔσθλα; — Κωστή ἀπὸ τὸ Στυμφάλια. — Τὶ δουλειὰ ἔκανες ἐκεῖ πέρα; — Τὰ πρᾶτα πάντα σου τὸ λογιῶ.

Καλὰ κ' αὐτὴ τὴν κάπα τὴ τῆ φυλάς ἀκόμα; — Δὲν ἔχω ποῦ νὰν τὴν ἀφήνω γλιέπς, κύρ λογιῶ!

— Ποῦ νὰν τὴν ἀφήνης; Νὰ πᾶς τὸ πρῶτὸ στὸ σταθμὸν ποὺ φεύγει τὸ τραῖνο καὶ νάρης κανένα χωριᾶν σου νὰν τοῦ τῆ δώκης ναν τὴν παρὸ τὸ σπῆτι σου.

— Καλὰ λῆς,.... — Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφάνη διερχόμενον ὁ λοσιώχῶς τὸ πρῶτον τραῖνο τοῦ Λαρισσαίου.

— Καλὰ λῆς,.... — Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφάνη διερχόμενον ὁ λοσιώχῶς τὸ πρῶτον τραῖνο τοῦ Λαρισσαίου.

— Καλὰ λῆς,.... — Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφάνη διερχόμενον ὁ λοσιώχῶς τὸ πρῶτον τραῖνο τοῦ Λαρισσαίου.

— Καλὰ λῆς,.... — Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφάνη διερχόμενον ὁ λοσιώχῶς τὸ πρῶτον τραῖνο τοῦ Λαρισσαίου.

— Καλὰ λῆς,.... — Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφάνη διερχόμενον ὁ λοσιώχῶς τὸ πρῶτον τραῖνο τοῦ Λαρισσαίου.

— Καλὰ λῆς,.... — Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφάνη διερχόμενον ὁ λοσιώχῶς τὸ πρῶτον τραῖνο τοῦ Λαρισσαίου.

— Καλὰ λῆς,.... — Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφάνη διερχόμενον ὁ λοσιώχῶς τὸ πρῶτον τραῖνο τοῦ Λαρισσαίου.

— Καλὰ λῆς,.... — Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφάνη διερχόμενον ὁ λοσιώχῶς τὸ πρῶτον τραῖνο τοῦ Λαρισσαίου.

— Καλὰ λῆς,.... — Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφάνη διερχόμενον ὁ λοσιώχῶς τὸ πρῶτον τραῖνο τοῦ Λαρισσαίου.

— Καλὰ λῆς,.... — Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφάνη διερχόμενον ὁ λοσιώχῶς τὸ πρῶτον τραῖνο τοῦ Λαρισσαίου.

— Καλὰ λῆς,.... — Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφάνη διερχόμενον ὁ λοσιώχῶς τὸ πρῶτον τραῖνο τοῦ Λαρισσαίου.

— Καλὰ λῆς,.... — Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφάνη διερχόμενον ὁ λοσιώχῶς τὸ πρῶτον τραῖνο τοῦ Λαρισσαίου.

— Καλὰ λῆς,.... — Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφάνη διερχόμενον ὁ λοσιώχῶς τὸ πρῶτον τραῖνο τοῦ Λαρισσαίου.



Οι αναγνώστες ημωρούν να δημοσιεύουν...

«Αθηνών, Πειραιώς, Θεοφάνειας, Ασβεστοχορίου...»

«Αγαπητοί φίλοι, Έρχεται βραβείον ύστερα από τούτην περιφρόνησην και αποδοκιμασίαν...»

«Αγαπητοί φίλοι, Έρχεται βραβείον ύστερα από τούτην περιφρόνησην και αποδοκιμασίαν...»

«Αγαπητοί φίλοι, Έρχεται βραβείον ύστερα από τούτην περιφρόνησην και αποδοκιμασίαν...»

«Αγαπητοί φίλοι, Έρχεται βραβείον ύστερα από τούτην περιφρόνησην και αποδοκιμασίαν...»

«Αγαπητοί φίλοι, Έρχεται βραβείον ύστερα από τούτην περιφρόνησην και αποδοκιμασίαν...»

«Αγαπητοί φίλοι, Έρχεται βραβείον ύστερα από τούτην περιφρόνησην και αποδοκιμασίαν...»

«Αγαπητοί φίλοι, Έρχεται βραβείον ύστερα από τούτην περιφρόνησην και αποδοκιμασίαν...»

«Αγαπητοί φίλοι, Έρχεται βραβείον ύστερα από τούτην περιφρόνησην και αποδοκιμασίαν...»

«Αγαπητοί φίλοι, Έρχεται βραβείον ύστερα από τούτην περιφρόνησην και αποδοκιμασίαν...»

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ ΕΡΩΣ ΜΟΝΑΧΗΣ

(21) ΛΕΑΝΔΡΟΣ (21)

Παρημπόδισε δηλαδή, δε, ακριβώς επεξήτει ο Λεάνδρος.

«Εκείνο το άπογευμα ή παρουσία της τόν ήνάγκασε να φύγη άπρακτος και μάλλον άησυχος, άφ' όσον είχε φύγη μετά την πρώτην επίσκεψίν του εις τό σπίτι του Κλώνη.

Καθώς επέστρεψε στο σπίτι του διελογίζετο ότι έπρεπε να καταστήη προσεκτικόν την Τηνέλλαν επί των σχέσεων της με την Λένα. Νά τή; είπη, δύνάμιτις περί της ήθικής της ύποστάσεως, περί του διεστραμμένου χαρακτήρος της, της διεφραμένης, ψυχής της; και να την καταλείψη να διακομίζη την, της διεφραμένης, ψυχής της; και να την καταλείψη να διακομίζη την, της διεφραμένης, ψυχής της;

«Εκείνο το άπογευμα ή παρουσία της τόν ήνάγκασε να φύγη άπρακτος και μάλλον άησυχος, άφ' όσον είχε φύγη μετά την πρώτην επίσκεψίν του εις τό σπίτι του Κλώνη.

«Εκείνο το άπογευμα ή παρουσία της τόν ήνάγκασε να φύγη άπρακτος και μάλλον άησυχος, άφ' όσον είχε φύγη μετά την πρώτην επίσκεψίν του εις τό σπίτι του Κλώνη.

«Εκείνο το άπογευμα ή παρουσία της τόν ήνάγκασε να φύγη άπρακτος και μάλλον άησυχος, άφ' όσον είχε φύγη μετά την πρώτην επίσκεψίν του εις τό σπίτι του Κλώνη.

«Εκείνο το άπογευμα ή παρουσία της τόν ήνάγκασε να φύγη άπρακτος και μάλλον άησυχος, άφ' όσον είχε φύγη μετά την πρώτην επίσκεψίν του εις τό σπίτι του Κλώνη.

«Εκείνο το άπογευμα ή παρουσία της τόν ήνάγκασε να φύγη άπρακτος και μάλλον άησυχος, άφ' όσον είχε φύγη μετά την πρώτην επίσκεψίν του εις τό σπίτι του Κλώνη.

«Εκείνο το άπογευμα ή παρουσία της τόν ήνάγκασε να φύγη άπρακτος και μάλλον άησυχος, άφ' όσον είχε φύγη μετά την πρώτην επίσκεψίν του εις τό σπίτι του Κλώνη.

Η ΚΟΡΗ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ

ΜΕΡΟΣ Δ' ΥΤΕΡΟΝ

Πρὸς τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον.

Και ή εργασία του αυτή συνεληρώθη μετά ένα μήνα. Η μορφή της Σειρήνης υπερέλεια όσον υπερέλειον και τό μοντέλο, το έμετιόδοτο το μαγικό μειδιάμα, ποτό τούτον συχνά έλουλούδιζεν εις τά χείλη της Μαρίας.

Τήν έδωκε εις τήν έκθεση, άν και έδίστασε πολύ, διότι τήν εικόνα αυτήν ποτό την ειργαστή με τό αλμα του, ήθελε να τήν έξη αποκλειστικόν του κτήμα, να τήν θαυμάζη και μόνον αυτός ν' απολαμβάνη τήν εικόνα της. Ένόμιζεν ότι θα τήν έρεβήλωναν, θα τήν κατασπίλωναν τά ξένα βλέματα που λάιμαργα θα έπεσαν επάνου στή θεϊκή μορφή και θα τήν περιεργάζοντο άδιάκριτα, χωρίς να ξέρουν ποια τραγωία εκρύπτετο κάτω από τό άσυγκρίτον εκείνο χαμογέλιο της. Και έξήλεσε τρομακτικά εις τήν σκηνήν αυτήν.

Και όμως ήθελε να τήν έκθεση. Ητο βέβαιος ότι ήτο έργο δυνατόν, ότι να έρραβεύετο, ότι να τόν έδοξάζε. Και τήν δόξαν τήν ήθελε δια τόν έαυτόν του. Τήν ήθελε δια να τήν προσφέρει και αυτήν εις τήν Μαρίαν, όπως τής προσέφερε, ως υπεράτινη θυσία και ως άτιμιον δολοκτατωμα εις τόν βωμόν τό έρωτός του, τήν καρδια του, τήν ψυχή του, τήν ύπαρξίν του δολόκληρον.

«Εβλεπε κάτω την εικόνα για λεζάντ υνάς τας λέξεις: «Η Κόρη τῶν Κυμάτων». Δέν έφορετό μήπως παρεξηγήθη, διότι κανείς δέν ήξευρε τήν τελευταίαν περιπέτειάν του εις τήν βίλλα Φόσκα και κανείς ούτε έφραταζετο καν ότι την πραγματική, τήν ζωντανήν Κόρην τών Κυμάτων, τής οποίας ό θρούλος ήθελε άναστατώσῃ όλην τήν Ίταλίαν, τήν είχε μαζί του, μέσα στο ίδιο του σπίτι.

Και τήν έδωκε εις τήν έκθεση... Η έντύπωσις ποτό επροξένησεν, ύπήρξε καταπληκτική. Ουδέποτε έργον ζωγράφου έτυχε τούτον θερμής; ποδοσχής. Η «Κορη τών Κυμάτων» άπετασεν τό ζήτημα της ήμέρας; έπί ένα δολόκληρον μήνα μεταξύ της άνωτάτης κοινωνίας της Ρώμης, μεταξύ τών φίλων της έχνης, μεταξύ τών γούπου. Αί έφημερίδες άφίερναν καθημερινώς στήριξας δολοκλήτους έγκωμίον δια τό έργον αυτό, τό όποιον έξαοκατήριζαν ως μοναδικόν. Και πράγματι ήτο μοναδική και πρωτοφανής ή έπιτύχια του. Ο ζωγράφος εις περιλειψη εις αυτό όλον τόν θεϊον έρωτά του. Και τό όνομα του Μαρσέλ Όρια έφέρετο εις όλον τό χείλη, άνεγραφε εις τας εφημερίδας της Ίταλίας με κολακευτικώτατα εγκώμια και έπαίνους. Η φήμη του ταχύτατος διεδώθη παντού και ή όδομ εστεφανώσε τό μέτωπόν του. Έρραβεύθη, έπαρσημοφορήθη, άνεκηρύχθη μέλος πλείστον άκαδημιών, έτυχε πάσης τιμής και πάσης δόξης. Όλα όμως αυτά δέν του έκαναν καμμίαν, άπολύτως καμμίαν έντύπωσιν, παρά τήν στιγμήν ποτό ή Μαρία με μάτια άσπραπορόληντα από χαρην και ύπερηφανίαν ποτό άνήγγελλε πρωτόπρωι με τήν εφημερίδα ποτό χέρι νέας τιμάς και νέους έπαίνους. Τότε μόνον ήσανετο τήν αξίαν τών τιμών όχι δι' αυτάς καθ' έαυτάς, αλλά δια τήν έξαιρετικήν έντύπωσιν ποτό έκαναν στή Μαρία. Και κατά τας στιγμάς αυτές έπλεε κυριολεκτικώς εις τήν έντυχίαν, ή καρδια του έσκιζε από χαράν, ήσθανετο τό νεανικόν σφρίσος; να πλυμυρίζη τό στήθη του. Είς αυτές τας στιγμάς ήσθανετο τόν έαυτόν του περισσώτερον τολημρόν και συχνά έδοκίμασε να ριφθί στην άγκυλιά της, να τήν γεμίση με φιλά και να τή; εμπιστευθί έπί τέλους τόν έρωτά του. Μόλις όμως; κατώρθωνε ν' άνοιξη τό στόμα του, δια να προσφέρει τό θεϊον εκείνο «σ' αγαπώ», τόν εγκρατέλεσε παλιν τό θάρρος του, ένθυμείο της άπρες τριχες τών μαλλιών του, έσειλία και ήρεκίτο εις τήν έντυχίαν ποτό του έοίση ή χαρά της Μαρίας.

Και πράγματι αί τιμάι εκείναι έκαναν έξαιρετικήν έντύπωσιν και άπροσμέτητον χαράν εις τήν Μαρίαν. Όχι μόνον διότι άπρηθύνητον ποτό εκείνον ποτό μόνον; ειχεν εις τόν κόσμον και τόν άγαπούμενόν σάν άδελφον και σάν πατέρα και σάν προστάτην.

«Εκείνο το άπογευμα ή παρουσία της τόν ήνάγκασε να φύγη άπρακτος και μάλλον άησυχος, άφ' όσον είχε φύγη μετά την πρώτην επίσκεψίν του εις τό σπίτι του Κλώνη.

«Εκείνο το άπογευμα ή παρουσία της τόν ήνάγκασε να φύγη άπρακτος και μάλλον άησυχος, άφ' όσον είχε φύγη μετά την πρώτην επίσκεψίν του εις τό σπίτι του Κλώνη.

(Ακολουθεί)

(Ακολουθεί)

Οι φίλοι και οι συνάδελφοι του Μαρσέλ έδωκαν ποτό τιμήν του γεύμα, τό όποιον έπηκολούθησε οεξίως. Και κατά τήν δεξίωσιν αυτήν, εις ήν παρεβρέθη όλη ή άριστοκρατική κοινωνία τών Ρώμης, έτυχε ευκαιρίαν ό ζωγράφος να εισαγάγη τήν Μαρίαν εις τόν κόσμον.

Οι φίλοι και οι συνάδελφοι του Μαρσέλ έδωκαν ποτό τιμήν του γεύμα, τό όποιον έπηκολούθησε οεξίως. Και κατά τήν δεξίωσιν αυτήν, εις ήν παρεβρέθη όλη ή άριστοκρατική κοινωνία τών Ρώμης, έτυχε ευκαιρίαν ό ζωγράφος να εισαγάγη τήν Μαρίαν εις τόν κόσμον.

Οι φίλοι και οι συνάδελφοι του Μαρσέλ έδωκαν ποτό τιμήν του γεύμα, τό όποιον έπηκολούθησε οεξίως. Και κατά τήν δεξίωσιν αυτήν, εις ήν παρεβρέθη όλη ή άριστοκρατική κοινωνία τών Ρώμης, έτυχε ευκαιρίαν ό ζωγράφος να εισαγάγη τήν Μαρίαν εις τόν κόσμον.

7 Χ Λαμψιν εισθαι αι οδο οφραμνα. Παιδι Αμυνης εννοια σου τωρα εχω και τον δην τα ξεφυγες. Σου τισοισου να κολιπερασης. Φουτηρια εργατηριου Βοτανικης δεξοθε ανταλλαγην; Chione p.r. Αθηναι.

Τους φίλους συμμαθητάς μα; του Γυμνασίου Κυπαρισσίας συγγέρομεν δια τήν έπιτυχίαν τής δόσεως ήπ' αυτών παραστάσεως της Αντιγόνης Σοφοκλέους Ιδιαιτέρως τόν Παπαναργίου Σταυρόπουλου Μπιτιώσης. 7 Χ Λαμψιν άλλοτε στήνεις παιγίδας με Μασίαν και δύο οφρανας και στέλετε έροτικώς έπιστολάς Chione. Ανταλλάσσω c.p. και έπιστολάς με άπαξάπαντας Χαμίν, Ιππότα Δεγκριέ, Μυστήριε. Σας εθαριστώ Λαβραμένη p.r. Χαλκίδε (Συνέχεια εις τό επόμενον)

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΛΑΝΔΡΥ

Ο τρομερός γυναικοκτόνος. — Απειρία συζύγων και ερωμένων. — Τὰς ἐδολοφρόνει διὰ τὰ σφτερισθῆ τὴν προικὰ των. — Αἱ πρῶται ὑπόνοιαι καὶ αἱ πρῶται ἀποκαλύψεις. — Τὸ ἔνοχον καρτέ. — Ἡ μυστηριώδης ἔκτασις. — Πῶς ἔκαιε τὰ πτώματα.

Κύρια πηγή τῆς ὑπόθεσης μισοτύπου

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου ἢ Γαλλικῆ προσηύονσα παρακολουθεῖ μετ' ἐνδιαφέροντος διότι πρὸς τὴν τὴν φοικιαστικὰ ἀποκαλύψεις τῆς δεξιομένης ἐπι ἀναγκαστικῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Λανδρυ. Πρῶτα περὶ μακρῶς σειρᾶς ἐγκλημάτων, διαπραχθέντων ὑπὸ τοῦ μεγαλοφυοῦς ἀληθοῦς, κακοῦργου τούτου, καὶ στρεφόμενων—ὡς ἀποδεικνύεται μέχρι τῆς στιγμῆς—ἀποκλειστικῶς σχετικῶν ἐναντίον γυναικῶν, διὰ τῆς μεθόδου τῆς ὑποθέσεως γάμου, παραπληρώσεως, ληστείας καὶ φόνου.

Θὰ παρακολουθήσασιν πιστῶς καὶ χρονολογικῶς ἐκ τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων τὴν περιπτωτικῶδη πορείαν τῶν ἀνακρίσεων εἰς ἅσας αὐτῶν τὰς φάσεις καὶ θὰ προσπαθήσωμεν νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας δυνάτον πληροτέραν εἰκόνα τῆς ἀποπροσιαστικῆς ἀλλὰ τόσο, φυσικῆ, ἐνδίαστούσης ἐγκληματικῆς δράσεως τοῦ περιφρήμου αὐτοῦ Λανδρυ, τοῦ ὁποίου ἡ δίκη θὰ σημειώσῃ βεβαίως ὁρισμὸν εἰς ἐνδιαφέρον καὶ θ' ἀποτελέσῃ σταθμὸν εἰς τὰ ἐγκληματικὰ χρονικά.

Φυσικῶς, χάριν τοῦ χώρου, εἴθετα ὑποχωροῦμενοι νὰ συμπυκνώσωμεν μικρὰς συνεντεύξεις καὶ περιγραφὰς κατολαυβανούσας στήλας εἰς τὸν γαλλικὸν τύπον, νὰ παρατεθῶμεν μικρὰ ἐπισημειώδη ἵνα οὕτω συγχρονισθῶμεν πρὸς τὰ ποιοτικὰ ἐν προσφατοῦν ἔρευνῶν καὶ δυνηθῶμεν νὰ παρακολουθήσωμεν τὰ τῆς ὑποθέσεως ἐξηλεγμένους, δι' ἀνιπαροβολῆς τῶν πηγῶν.

Ἡ καταδίκη δὲ ἐπὶ ἐπιλήφθη τῆς ὑποθέσεως κατόπιν φημισμένων καταγγελιῶν αἰτινες ἐγένοντο πρὸς αὐτὴν περὶ κατὰ καιροὺς ἐξαφανίσεων κυριῶν καὶ δεσποινίδων τῆς ἐργατικῆς ἢ καὶ μεσοκλάσσης τῆς τῶν ὁποίων ἀξίως ν' ἀναφέρωμεν τὰ δνόματα, ἃν καὶ θέλομεν ἀσπληθῆ περὶ τούτων ἰδιαιτέρως ἐν τῆς παρακολουθήσεως τῶν σχετικῶν ἐρευνῶν. Εἴς δὲ αὐτὰ: Κιουσσέ, Γκυλλέν, Λαμπέρτ, Διν, Μπαμπελαί, Κολόμπ, Ζὼμ, Μπενονῆ, Μιουτσίω, Πασκάλ, Ἐόν, Ὑβὸν Ciss καὶ ὁ υἱὸς Κιουσσέ. Τούτων τοιλάχιστον ἡ ταυτότης ἔχει ἐξοχῶς βεβαιωθῆ μέχρι τῆς στιγμῆς. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως καθὼς θὰ ἴδωσιν οἱ ἀναγνώσται, νὰ αὐξήσῃ ἀεὶ μὴ δὲ κατὰ λόγους...

Ἐκείνο τὸ ὅπου ἐπέσπευσε τὴν ποδοδὸν τῆς σχετικῆς ἐρεύνης ὑπῆρξε σημειωματάριον τι τοῦ Λανδρυ, τοῦ ἐπονομασθέντος Κιουσσόγυου, ὡς ἐκ τῆς ἐγκληματικῆς συγγενείας μετ' τὸν βασιλικὸν πρόγονόν του.

Ἐίς: οὗτις εἰς τὸ Γκαμπαί, ὅπου παρουνιάζουτο ὑπὸ τὸ ὄνομα Ντυπὸν καὶ ἄλλο εἰς τὸ Βερνυγιέ, δυο-τρία ἰδιὰ του γκαρζὲ ἀυτοκινήτων καὶ ἓνα μαγαζὶ, στήν ὁδὸν Κιουσσέ. Παντοῦ δὲ ἐνεφανίζετο ὑπὸ διάφορα ὀνόματα καὶ ἐπαγγέλματα, ἀλλὰ ὡς πρὸς τὴν ἀλλοχὸν ὡς πρόξενος καὶ ἀλλοχὸν ὡς παλαιωπώλης.

Ἡ μυστηριώδης βίλλα

Περὶ τὰ τέλη Φεβρουαρίου τοῦ 1917 ὁ Λανδρυ εἶχεν ἐνοικίασιν τὴν ἑπαυλιν Δόντζ εἰς τὸ Βερνυγιέ. ὅπου κ' ἔμενε ὡς τὸν Ἰούλιον τοῦ 1915. Ἐκεῖ εἶχε ὀδηγήσῃ τὴν Καν Κιουσσέ μετ' τὸν υἱόν της (ἐξαφανισθέντας τὸν Αὐγουστον τοῦ ἴδιου ἔτους αἰφνιδίως), ὅπως ἐπίσης καὶ ἄλλα θύματα, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ τὴν Γκυλλέν.

Ἡ βίλλα ἔχει μιά τραπεζαρία ἓνα γραφεῖο, μιά κουζίνα κ' ἓνα δωμάτιον ὑπηρεσίας ἐπίσης κῆπον 80 τετραγωνικῶν μέτρων μετ' μικρῆ ἔξοδον πρὸς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ δρόμου. Μέσα εἰς τὸν κῆπον εἶνε ἓνα ὑπόστεγον χωρισμένον εἰς ἀποθήκην καὶ σταῦλον.

Μετὰ τὸν Λανδρυ ἐνοικίασε τὴν ἑπαυλιν κῆποιον οἰκογένεια προσφύγων καὶ κατόπιν μιά ῥάπτρια ἢ Κα Καλεντίνη, ἡ ὁποία κατοκεῖ ἀκόμη ἐκεῖ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς ὁποίας ἐνηργήθησαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως λεπτομερῆσταται ἐρευναὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Μπενῶν.

Ἐρευνήθη τὸ πᾶν. Ἐντὸς τῆς οἰκίας, εἰς τὸ συνεχόμενον μετ' αὐτὴν περιπτερον, ἐντὸς τοῦ κῆπου, εἰς τὸν σταῦλον.

Εἰς τὸ βάθος τοῦ κῆπου, ἐπὶ τινος σωροῦ κόπρου εὐρέθησαν ἀποτυπωμένα εὐκρινῶς τέσσαρα ἔχρη γυναικείων ποδῶν, τρία ζευγάρια παληοπαντόφλης, ἀποφάγια πουλερικῶν, ἓ ελιδῶν, δωδιου καὶ μιά χοιρινὴ μασέλα. Δίχο παρέκει ῥάχη διάφορα ἓνα κάσας-κορσέ μιά μπαλένα, διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα, ὅσα,

ἀσβεστοποιημένα, ὅμοια τῶν ὁποίων εὐρέθησαν καὶ εἰς τὸ Γκαμπαί εἰς τὸ ἐκεῖ σπῆτι τοῦ Λανδρυ, ἀλλὰ ἀλλοιωμένα ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς οἰδῆ τίνος ὀξέος καὶ σογογώδεις ὕλα ἀσπρισμένα... Ὅλα αὐτὰ περισυλλέγησαν προσεκτικῶς, ἐτέθησαν εἰς κάσας κ' ἐστάλησαν εἰς τὸ δημοτικὸν χημικὸν ἐργαστήριον, πρὸς ἐξέτασιν.

Ἀνεκρίθησαν ἔξ ἄλλοι διάφοροι γείτονες, τῶν ὁποίων αἱ καταθέσεις ὑπῆρξαν ἀρκετὰ διαφωτιστικαί.

Κνίσσα ἀνθρωπίνου κρέατος

Ἡ κ. Βαλλέ πού κρατεῖ τὸ συνεχόμενον σπιτάκι εἶπε τὰ ἑξῆς:

—Εὐθύς ἔξ ὀρχῆς μου ξυνοφάνηκε ἅμα τὸν εἶδα ἀλλάξαμε συχνὰ μερικὰ λόγια μαζύ Προσποιεῖτο πάρα πολὺ, πάντα εἶχε κ' ἓνα κομπλιμέντο νὰ πῆ, ἀλλὰ τί τὰ θέλετε, δὲν μοῦ καλοφαινοῦνται. Κύτταζε διαρκῶς, σάν κῆτι νὰ ἐφοβεῖτο.

Οἱ τρόποι του μετ' ἐξάρτιζαν καὶ μ' ἔκαιναν νὰ ὑποπτεύωμαι ὅτι κατὰ ἔτροχε μ' αὐτὸν τὸν ἀνθρωπο. Συχνὰ κάθε τόσο κουβαλοῦσε κ' ἀπὸ ἓνα τσουβάλι κάρβουνα—ὅπως εἶπε. Τί σὺ γκαρζιὸν τὰ ἔκαμε τόσα κάρβουνα; Μοῦχαν μὴ ψῦλλοι στ' αὐτὰ νὰ μάθω. Ἐπειτα πολλὰς φορὰς τὸν εἶδα, κατὰ τὸ βράδυ, νὰ βγαίνῃ ἀπ' τὸ πορτάκι τοῦ κῆπου κρατῶντας κατὰ... Τὸν παραφύλαγα νὰ ἴδω πότε θὰ γυρῶσῃ... Μπα, δὲν ὑπόρρεσα νὰ τὸν πιάσω.

Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1915, ἐξήκολούθησεν ἡ κ. Βαλλέ τὸν εἶδα νὰ ἔρχεται μετ' αὐτοκινήτου ἦτο μέσα κ' ἄλλος ἓνας—μᾶλλον νέος—καὶ μαζύ οἱ δυὸ τους κουβάλησαν ἓνα κιβώτιον σάν κάσσα ἀρκετὰ μεγάλη κ' ἀρκετὰ βαρεῖα ὅπως φαινόταν.

Μετὰ κάμποσες μέρες ἀποπνεκτικῆς κνίσσα πηνομένης σαρκὸς μᾶς ἔκανε ὄλους νὰ ὑποψιασθῶμε καὶ ἡ δούλα μου, πού ἦτο στὸν κῆπο σκαρφίλωσε στὸν τοῖχο πού μᾶς χωρίζει καὶ εἶδε στὸν κῆπο του τὸν Λανδρυ, μ' ἓνα φαγελλένιο γιλέκο, πού καταγίνονταν νὰ κάψῃ ἐντελῶς ἐκεῖνη τὴν κάσσα; ἀλλὰ τί εἶπε μέσα καὶ μύριζε σάν κρέας; Δὲν τὸ μύρισθηκα δὲ μόνη ἐγὼ. Κι' ἄλλοι γείτονες μετ' ῥώτησαν ἀπὸ πού ἡ τόσο ἀποπνεκτικῆ ὁσμῆ.

Πραγματικῶς ῥωτήθησαν καὶ ἄλλοι γείτονες κ' ἐβεβαίωσαν ὅτι καὶ αὐτοὶ εἶχον ἐνοχληθῆ ἀπὸ τὴν κνίσσα ἐκεῖνην καὶ διερωτῶντο τί νὰ συνέβαινε...

Ἀνεύρεσις κρανίου

Σημειωτέον ὅτι ἡ Βερνυγιέ εἶνε ἔξοχον μέρος ὡς διαμονή, περιστρεφόμενον ἄρμονικὰ ἀπὸ ὀλοπράσινα λιβάδια καὶ ὑπὸ διαγῆ οὐρανόν, λουζόμενον εἰς ξανθὸν ὄρατον φῶς. Ἐννοεῖ κανεὶς ἀμέσως διατὶ ὁ Λανδρυ, ἔξοχος προπαντός, ἐδιέλεγε τὸ μέρος αὐτό. Τοιοῦτον ὅστε νὰ προσελκύῃ ἐκεῖνας πού δὲν θὰ τὸ ξανάβλεπαν οὔτε αὐτό, οὔτε κανένα ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου.

Ψυχὰ αἰσθητικαὶ ὄλοι ἦτο, κουρασμένοι ἀπὸ ὄνερα τεσσαράκοντα Μαῖων καὶ ποθοῦσαι ὀποσδήποτε μίαν ἀποκατάστασιν, ἐπιάνοντο στὰ βρόχια του καὶ ὠδηγοῦντο σάν ἀνάδες ἐπὶ σφαγῆν.

Ὅπως προεῖπομεν, ἐκεῖ εἶχεν ὀδηγηθῆ καὶ ἡ δυστυχῆς Κουσσέ μετ' τὸ παιδί της καὶ τὸν ἀνδρα της, δηλαδὴ τὸν δῆμιόν της—τὸ ὅποιον κάνει τὸ ἴδιον προκειμένου περὶ τοῦ Λανδρυ. Ἦτο ἀσπρορουχὸν εἶνε ἀλήθεια, ἀλλ' εἶχε ὄχι κομπόδεμα, περιουσία ὀλοκλήρη, ἑκατὸν χιλιάδες φράγκα εἰς μετρητὰ, πού, τέσσαρα ἔτη μετὰ τὸ φόνου της, εὐρέθησαν ἀδικτες, μεταξύ ἄλλων, εἰς τὴν κατοχὴ τοῦ Λανδρυ.

Ἡ ἔρευνα ἐξηκολούθησε ἐκεῖ καὶ τὴν ἐπομένην. Εὐρον τὴν φορὰν αὐτὴν κομμάτια ἀπὸ δαντέλλες, φαγιάντες καὶ τεμάχια ἀνθρωπίνου κρανίου. Ἀνθρωπίνου; Μάλιστα ὁ παρακολούθησεν ἱατροδικαστῆς τὸ ἐβεβαίωσεν ἀδιστακτικῶς.

Ἄλλ' οἱ φαγιάντες καὶ τὰ τοῦβλα; Παρὰ πέρα διεκρίνοντο ἀκόμη τὰ ἔχρη φούρνου, εἰδικῶς διὰ πολὺ μεγάλην θερμοκρασίαν:

Τὴν μεθεπομένην οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπανελάβρον τὰς ἐρεῖνας των, ἀνέσκαψαν ὑπὸ τὴν κλί-



Ὁ Λανδρυ

μακα καὶ εὐρον πάλιν ἀποφάγια καὶ κόκκαλα ἀρνίου, κουνελίου, κουρελόπανα, παληομοτίλλες...

Τίποτε, τίποτε. Διότι, γιὰ σκεφθῆτε: Πρόκειται περὶ ἑνδεκα θυμάτων, ἐξηκριβωμένων. Πού εἶχεν ἐξαφανισθῆ τὰ ἔχρη των; Φυσικὰ ἦτο κατὰ, ὁ φούρνος ἐκεῖνος βεβαίως δὲν ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ νὰ ψῆνῃ ὁ Λανδρυ τὰ φαγητά του, ἄλλως τε δὲν ἔκαμε διὰ τέτοια δουλειὰ ἄλλ' ἰδοὺ εὐρέθησαν εἰκοσι-τρία ἀνθρώπινα δόντια. Ἐ, βέβαια, αὐτὸ ἐσήμαινε. Ἄλλ' ὁ κ. Μπενῶν ὁ ἀνακριτῆς δὲν θὰ ἱκανοποιεῖτο παρὰ ἂν εὐρίσκοντο ἑνδεκα ὀλοκλήροι σκελετοί, ἂν ἦτο δυνατόν.

Πῶς ἔκαιε τὰ θύματα του

Ἐγεννήθη ἡ ὑπόνοια μήπως μετὰ τὸ κάψιμο παράχωνε ὅτι ἀπέμενε ἡ σὺ δάσος τοῦ Βερνέγο ἢ ἴσως εἰς τὰ λατομεῖα τοῦ Σουαζύ. Μήπως αἱ νυκτεριναὶ του ἔξοδοι ἀπ' τὸ πορτάκι τοῦ κῆπου, τὰ τόσα τσουβάλια κάρβουνα... Μυστήριον!

Εἰς τὸ ἐρχόμενον: Τὸ μυστικὸν τῆς λήμνης—Σπὸνδουλοὶ εἰς τὸν βυθὸν—Ξανθές, μελαχρινές...—Μαλλιά! ὅτι χρώμα ἐπιθυμεῖτε Ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς—Ἀγωνία ἐνδὸς θύματος κτλ.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Ἰππότην Δὲ Γκιε. Δὲν ἐνεκρίθη ἄλλο ἀπὸ τὸς ἐδημοσιεύθη ἰδιαιτέρον καὶ τοῦτο διότι δὲν ἔχονε τὸ πραγματικὸν σὰς ὄνομα. Ἐλάφι τῆς Ἰρήμον. Διατὶ δὲν ἐστεῖλατε τὸ ὄνοματεπώνυμόν σας; Στρώφωρε. Δὲν γνωρίζετε ὅτι ἡ ἀποκάλυψις τῶν ψευδωνυμῶν δὲν ἐπιτρέπεται; ἀντίτιμον εἰς διάθεσιν σας. Τὰ αὐτὰ καὶ διὰ τὸ Πορ. Πουλί. Μυστηρ. Καπνιστήν. Τὰ σπαλένια θὰ στοιχίσουν δραχ. δύο. Π. Διακόπουλον. Ἐστάλησαν καὶ τὰ καθυστερηθέντα φύλλα. Ρίσο. Τὸ ψευδώνυμον ἐνεκρίθη. Στείλατε νὰ δημοσιευθῆ αὐτὸ πού θέλετε. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. Ρήγγαν Δάγγην. Ἐχρεώθητε λεπτὰ 20. Ἀνανώστην, Κλεφτοκουραμανῶν. Γλ. Ἀνάμνησιν. Ὁ Ἀγκαθᾶγγελος σὰς εὐχαριστεῖ. Α. Νικολαεῖον. Ἐλήφθη ὑπ' ὄψει. Διαβόλου Κάλτσα. Ὅχι γιὰτι εἶνε ὑποκειμενικόν. Σ. Μερετζῆ. Τὰς συμπαιθείας μας. Α. Μπράχου. Ὅχι. Χ. Μανασῆν, Α. Πολυζωῖδην, Γ. Καμίζων, Α. Δουζῖαν, Μ. Γεωργαντῶν, Ι. Δημακωστούλαν, Χ. Ζαρογιαννοπούλον, Μ. Μιτυληνόν, Θ. Ρωμανόν, Φ. Δωριάκην, Κ. Σαριπανίδην. Π. Βαῖον. Ι. Σταθόπουλον, Ν. Μπιτιόρη. Κ. Πράϊον. Κ. Ἀβρονιδάκην. Ἐνενοήθητε.



Form with fields for 'Αριθ. 8', 'Β' Σειρά', 'Δελτίον μετοχής εἰς τὰ κέρδη Σάββατον, 25ῃ Μαῖου 1919', 'Όνοματεπώνυμον...', 'Διεύθυνσις...'.